

ความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครอง การเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง

Willingness to Pay Travel Insurance Addendum for Coronavirus Disease 2019 Illness Coverage in the Greater Mekong Subregion

คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา¹

Komsit Kieanwatana

Received : 10 มกราคม 2566

Revised : 8 มิถุนายน 2566

Accepted : 4 กรกฎาคม 2566

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหามูลค่าความเต็มใจจ่ายและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยใช้เทคนิค Bidding Games เพื่อวัดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย และใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่าย การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยมีประสบการณ์การซื้อประกันภัยการเดินทางเพื่อการเดินทางท่องเที่ยวอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าความเต็มใจจ่ายค่าเบี้ยประกันการเดินทางส่วนเพิ่มเท่ากับ 26.47 บาทต่อครั้ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่ายค่าเบี้ยประกันการเดินทางส่วนเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Assist. Prof. in Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University

ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ ($Beta = .222$, $T = 4.092$, $p = 0.004$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุ (R^2) ร้อยละ 3.2

คำสำคัญ : ความเต็มใจจ่าย ประกันภัยการเดินทาง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
อนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

Abstract

This research aimed to determine the willingness to pay (WTP) to purchase a travel insurance addendum for Coronavirus Disease 2019 illness coverage in the Greater Mekong Subregion and investigate factors that might influence the WTP for this study. The bidding games technique was employed to assess the value of WTP. Furthermore, multiple regression analysis was used to determine the value of WTP and the relationship between the WTP and factors that might affect it. Data were collected from 400 Thai tourists who experienced buying travel insurance for traveling in the Greater Mekong Subregion. The finding of the study indicated that the travel insurance addendum was 26.47 baht per trip. The multiple regression analysis reported statistically significant models for age ($Beta = .222$, $T = 4.092$, $p = 0.004$) at the level of 0.05. The multiple coefficients of the determinant (R^2) were 3.2%.

Keywords : Willingness to Pay, travel insurance, Coronavirus Disease 2019, Greater Mekong Subregion

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับตลาดการท่องเที่ยวโลก โดยมีกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อดึงนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้เข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น มีการผสมผสานกลไกการไปกับการพัฒนาประเทศและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เติบโตได้อย่างมั่นคง (Ministry of Tourism and Sports, 2015) โดยในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติกว่า 1.93 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.05 จากปี พ.ศ. 2561 โดยตลอดทั้งปี พ.ศ. 2562 เป็นนักท่องเที่ยวจีนอยู่ที่ 10.99 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.36 และสร้างรายได้เข้าประเทศ 5.43 แสนล้านบาท (Ministry of Tourism and Sports, 2019) จนกระทั่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข้ามาในประเทศไทย โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 การระบาดดังกล่าวเกิดการขยายตัวเป็นวงกว้างมากยิ่งขึ้นและกระจายตัวไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผู้ป่วยหนักและเสียชีวิตลงเป็นจำนวนมาก องค์การอนามัยโลก (WHO) จึงได้มีประกาศให้การระบาดนี้เป็น “ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ” ในปี พ.ศ. 2563 (Department of Disease Control, 2021)

จากจุดเริ่มต้นของสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จนถึงปัจจุบันศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) ได้มีการปรับเปลี่ยนมาตรการในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาแล้วทั้งหมด 8 ครั้ง นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564 จนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2565 เพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์เดินทางเข้าและออกประเทศไทย โดยกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงเป็นกลุ่มประเทศแรก ๆ ที่เปิดรับนักท่องเที่ยวชาวไทย สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการเดินทางไปต่างประเทศนั้น จากการสำรวจ

ของยุโรป แออสซิสเทนซ์ (Europe Assistance) ระบุว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยตั้งใจที่จะเดินทางในเดือนมิถุนายนถึงกันยายน เพิ่มขึ้น 25 จุด คิดเป็นร้อยละ 69 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2564 นอกจากนี้ยัง พบว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ยังคงส่งผลในการตัดสินใจสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยจึงส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อประกันภัยเดินทางเพิ่มขึ้นร้อยละ 75 เนื่องจากความต้องการการคุ้มครองทางด้านสุขภาพที่มากขึ้นด้วยประกันการเดินทาง (Marketeer Team, 2022) จากการประชุมส่งเสริมการท่องเที่ยวอาเซียน ประจำปี พ.ศ. 2565 (ATF 2022) ทิศทางการท่องเที่ยวเริ่มมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยเป้าหมายที่สำคัญยังคงเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวภายในประเทศรวมถึงระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน ด้านทิศทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของอาเซียนนั้น ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวต่างชาติยังไม่กลับมาอยู่ในระดับก่อนการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวของปี พ.ศ. 2564 ลดลงร้อยละ 95 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2562 แต่ขยายตัวร้อยละ 131 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 สามารถกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงกำลังฟื้นตัวจากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น (Economics Tourism and Sports Division, 2022)

แม้ว่าข้อมูลต่าง ๆ กำลังชี้ให้เห็นว่าการท่องเที่ยวอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงกำลังฟื้นตัว แต่สิ่งที่มีความสำคัญของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวประเทศอาเซียน คือ ประกันภัยเดินทาง การทำประกันภัยการเดินทางเป็นทางเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันซึ่งให้ความคุ้มครองแก่ผู้เดินทางหรือนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวประสบอุบัติเหตุ หรือเกิดการบาดเจ็บต้องได้รับการรักษาพยาบาล สูญเสียอวัยวะต่าง ๆ หรือเสียชีวิต นอกจากการคุ้มครองค่าใช้จ่ายจากอุบัติเหตุ ยังคุ้มครองความเสียหายในด้านอื่น ๆ เช่น การยกเลิกเที่ยวบิน ความล่าช้าของสายการบิน ความเสียหายของกระเป๋าเดินทาง และสูญเสียทรัพย์สินส่วนตัว ทั้งนี้ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจะต้องเกิดขึ้นภายในระยะเวลาการเดินทางที่กำหนดไว้ หรือตลอด

ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทประกันภัยต่าง ๆ จึงออกแบบประกันภัยรูปแบบหนึ่งขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เดินทางหรือนักท่องเที่ยวที่ต้องการความคุ้มครองความเสี่ยงในการเดินทางตามจำนวนวันที่เดินทาง ด้วยการทำประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง โดยส่วนมากจะออกแบบมาใช้สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็มักไม่ให้ความสำคัญกับการทำประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง เนื่องจากมองว่าสิ้นเปลือง อุบัติเหตุเป็นเรื่องไกลตัว มีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อย และคิดว่าการทำประกันเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็เก็บเงินในการทำประกันไปใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยวมากกว่า เมื่อกล่าวถึงประโยชน์ของประกันภัยการเดินทางการให้ความคุ้มครอง และเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ชีวิตของตนเองและครอบครัวคือ เป็นหลักประกันความมั่นคงให้แก่ผู้เอาประกันภัย และช่วยแบ่งเบาภาระของสังคมทำให้เกิดความมั่นใจ หากเกิดอุบัติเหตุและความเสียหายขึ้น ผู้ประสบภัยจะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนเงินที่ได้จากการเก็บเบี้ยประกันภัย เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศในการกู้ยืมมาลงทุนทำธุรกิจหรือขยายธุรกิจให้มีความเจริญก้าวหน้า (Kieanwatana et al., 2020)

จากสาเหตุที่ได้กล่าวมาข้างต้น พบว่า กรมธรรม์ประกันภัยการเดินทางจะปรับเปลี่ยนให้ครอบคลุมถึงการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากหากได้มีการศึกษาความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีการเพิ่มเติมครอบคลุมผลประโยชน์ที่ทันต่อเหตุการณ์โรคระบาดดังกล่าวว่าจะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเป็นเท่าไร ทั้งนี้ก็เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบกรมธรรม์และกำหนดอัตราค่าเบี้ยประกันส่วนเพิ่มได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อคำนวณหามูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยมีประสบการณ์การซื้อประกันภัยการเดินทางเพื่อการเดินทางท่องเที่ยวอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเท่านั้น ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึง 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ผ่านช่องทาง Google Form โดยการวิจัยครั้งนี้เน้นตัวแปรเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factor) ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเท่านั้น (Kotler et al., 2003) ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้มี 2 ส่วน คือ

1) ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้สุทธิ

2) ตัวแปรตาม คือ มูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

สมมติฐานของงานวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factor) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนในด้านต่างๆ (Kotler, 2003) ดังนี้

1. เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน
2. อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และรายการพักผ่อนหย่อนใจ
3. วงจรชีวิตครอบครัว (Family life Cycle Stage) เช่น สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน
4. อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่ต่างกัน
5. รายได้ (Income) หรือโอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstance) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้การออมสินทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน สิ่งเหล่านี้มียุทธพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าทั้งสิ้น
6. การศึกษา (Education) ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

2. การประกันภัยเดินทาง

ประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หากผู้เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุ และผลของอุบัติเหตุส่งผลให้ผู้เอาประกันภัยบาดเจ็บต้องได้รับการรักษาพยาบาล หรือสูญเสียอวัยวะ มือ เท้า และสายตา หรือเสียชีวิต แต่ทั้งนี้อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องเกิดขึ้นภายในระยะเวลาระหว่างการเดินทางที่กำหนดไว้เท่านั้น การคุ้มครองความเสียหายอื่น ๆ นอกเหนือจากอุบัติเหตุในการเดินทาง ได้แก่ การสูญเสียและความเสียหายของกระเป๋าเดินทาง ความล่าช้าของกระเป๋าเดินทาง การยกเลิก การหยุดชะงักการเดินทาง หรือการเดินทางล่าช้า ความล่าช้าของเที่ยวบิน การสูญเสียเงินส่วนตัว การสูญเสียเอกสารเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายและการส่งกลับประเทศเพื่อรักษาพยาบาล การเคลื่อนย้าย หรือส่งศพกลับประเทศ (Office of Insurance Commission, 2011)

ผู้ที่ควรทำประกันอุบัติเหตุการเดินทาง ได้แก่ บุคคลและกลุ่มบุคคลทั่วไปทั้งคนไทยและคนต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ที่ต้องการเดินทางไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยว การติดต่อธุรกิจ การดูงาน การเยี่ยมญาติ และการศึกษาระยะสั้นไม่เกิน 6 เดือน เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (Office of Insurance Commission, 2022) ให้บริษัทประกันภัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้เอาประกันภัยหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในสถานพยาบาล ณ ที่พำนักของผู้ป่วย กรณีดังต่อไปนี้

1. กรณีกรมธรรม์ประกันภัยมีความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอกเพียงอย่างเดียว ให้บริษัทประกันภัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกินจำนวนผลประโยชน์สำหรับค่าใช้จ่าย ซึ่งเกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางผลประโยชน์ของกรมธรรม์ประกันภัย

2. กรณีกรมธรรม์ประกันภัยมีความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในเพียงอย่างเดียว ให้อนุมัติจ่ายตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกิน

จำนวนผลประโยชน์สำหรับค่าใช้จ่าย ซึ่งเกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลตามที่ระบุไว้ใน
หน้าตารางผลประโยชน์ของกรมธรรม์ประกันภัย และไม่เกินจำนวน 12,000 บาท

3. กรณีกรมธรรม์ประกันภัยมีความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับ
การรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน ทั้ง 2 กรณี ให้บริษัทจ่ายค่ารักษาพยาบาลตาม
ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกินจำนวนผลประโยชน์สำหรับค่าใช้จ่ายซึ่งเกิดขึ้นจากการ
รักษาพยาบาลตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางผลประโยชน์ของกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ความ
คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก หากมีค่าใช้จ่ายที่เกิน
กว่าคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก ให้บริษัทอนุโลม
จ่ายค่ารักษาพยาบาลตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงแต่ไม่เกินจำนวนผลประโยชน์สำหรับ
ค่าใช้จ่าย กรณีเข้ารับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางผลประโยชน์ของ
กรมธรรม์ประกันภัย และไม่เกินจำนวน 12,000 บาท

4. ค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก ให้หมายความ
รวมถึงรายการค่าใช้จ่ายอื่นตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และราคาที่ไม่ต่ำกว่าที่กระทรวง
สาธารณสุขหรือหน่วยงานภาครัฐอื่นกำหนดไว้ ทั้งนี้ จำกัดเฉพาะรายการค่าใช้จ่ายที่
เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลเท่านั้น

5. ให้บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายชดเชยรายวันหรือค่าชดเชยรายได้สำหรับผู้เอา
ประกันภัยหรือผู้ที่ได้รับความคุ้มครองที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
ตามกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองค่าชดเชยรายวันหรือค่าชดเชยรายได้ และเข้า
รับการดูแลรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล ณ ที่พำนักของผู้ป่วย โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

5.1 มีเอกสารการตรวจพบเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งสามารถ
ยืนยันตัวตนของผู้ที่ได้รับการตรวจหาเชื้อได้ จากห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองจาก
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยวิธี RT-PCR

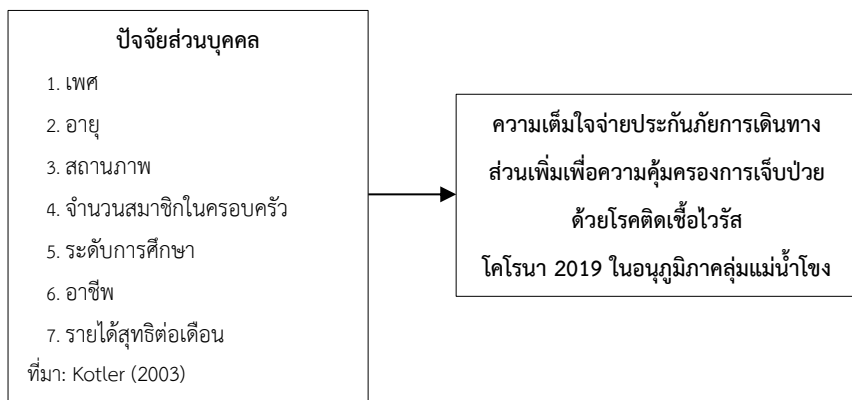
5.2 ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยที่ติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีปัจจัยเสี่ยงข้อใดข้อหนึ่ง และไม่มีสถานพยาบาลรองรับ
ดังต่อไปนี้ อายุมากกว่าหกสิบปี โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง (COPD) และโรคปอดเรื้อรังอื่น ๆ

โรคไตเรื้อรัง (CKD) โรคหัวใจและหลอดเลือด และโรคหัวใจแต่กำเนิด โรคหลอดเลือดสมอง เบาหวานที่ควบคุมไม่ได้ ภาวะอ้วน (น้ำหนักมากกว่า 90 กก. หรือ BMI ตั้งแต่ 30 กก./ตร.ม.) ตับแข็ง ภาวะภูมิคุ้มกันต่ำ และ lymphocyte น้อยกว่า 1,000 เซลล์/ลบ.มม. ทั้งนี้ให้บริษัท อนุโลมจ่ายค่าชดเชยรายวันหรือค่าชดเชยรายได้ดังกล่าวข้างต้น ไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันที่มี เหตุข้างต้น ทั้งนี้ สถานพยาบาล หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล Hospitel และ โรงพยาบาลสนาม แต่ไม่หมายความรวมถึง สถานพยาบาล ณ ที่พำนักของผู้ป่วย

6. เปิดช่องให้บริษัทสามารถพิจารณาจ่ายเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร นอกเหนือจากการจ่ายตามที่คำสั่งนี้กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัย พบว่า แนวคิดทฤษฎีปัจจัยส่วนบุคคลเป็นอีก ปัจจัยที่นำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของประชากร ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร สำคัญ คือ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพและ รายได้ โดยส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อควบคุมครองการ เจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนรู้แต่ว่ามีจำนวนมากจากสูตรของคอคแรน (Cochran, 1953) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง 0.05 ผลจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 385 ราย ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้อยู่ที่จำนวน 400 คน

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended Question) ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเต็มใจที่จะจ่ายในการซื้อประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่ม โดยกำหนดจำนวนเงินในแบบสอบถามจากกรมธรรม์ประกันภัยการเดินทางไปต่างประเทศส่วนบุคคล (Thai General Insurance Association, 2015) โดยเริ่มค่าเบี้ยประกันประกันภัยการเดินทางเพิ่มขึ้นจากเดิมจำนวน 14 บาทต่อครั้งสำหรับระยะเวลาการเดินทาง 7 วัน การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง SWUEC/E-129/2565 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่านพิจารณาค่าความตรงของแบบสอบถามด้วยวิธีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีหาความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (IOC, Item Objective Congruence) และนำค่าดัชนีที่คำนวณได้มาเทียบเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป เพราะถือ

ว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ (Rovinelli & Hambleton, 1977) โดยแบบสอบถามฉบับนี้มีค่า IOC เท่ากับ 0.895

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ (Nunnally & Bernstein, 1994) โดยแบบสอบถามฉบับนี้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.961 ได้หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงด้านสำนวนภาษาให้ชัดเจน ตลอดจนรูปแบบการจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อให้เหมาะสม ก่อนนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสุ่มเก็บแบบสอบถามแบบออนไลน์ โดยใช้กูเกิ้ลฟอร์ม (Google Form) ในการตอบแบบสอบถาม ผ่านกลุ่มโซเชียลเน็ตเวิร์คที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงและรวบรวมผ่านตัวแทนประกันภัยใช้ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึง 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ซึ่งใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีคำถามคัดกรองก่อนเริ่มตอบแบบสอบถามว่า “การซื้อประกันภัยการเดินทางเพื่อการเดินทางท่องเที่ยวอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” หากผู้ตอบแบบสอบถามเคยมีประสบการณ์การซื้อประกันภัยการเดินทางเพื่อการเดินทางท่องเที่ยวอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงจึงจะสามารถตอบแบบสอบถามส่วนเนื้อหาได้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิค Bidding games การใช้การต่อรองหลายครั้ง (Iterative Bid Game or Converging Bid Game) ซึ่งวิธีนี้เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นทำเช่นเดียวกับการต่อรองครั้งเดียวจากนั้นทำการต่อรองต่อไปเรื่อย ๆ จนผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า “เต็มใจที่จะจ่าย” เช่น เริ่มตอบโดยใช้จำนวนเงินเริ่มต้นที่มีค่าสูงพบว่าครั้งแรก ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบว่า “ไม่ยินดีที่จะจ่าย” ให้ถามต่อไปโดยลด

จำนวนเงินลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจำนวนเงินที่ตอบว่า “ยินดีที่จะจ่ายด้วยจำนวนเงินนี้” ในทางตรงกันข้ามหากเริ่มต้นโดยใช้จำนวนเงินเริ่มต้นที่มีต่ำ พบว่า ครั้งแรก ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบว่า “ยินดีที่จะจ่าย” ให้ถามต่อไปโดยเพิ่มจำนวนเงินขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจำนวนเงินที่ตอบว่า “ไม่ยินดีที่จะจ่ายจำนวนเงินนี้” เป็นต้น หลังจากสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยจดบันทึกข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่า “ยินดีจะจ่าย” ในจำนวนเงินสูงสุดเอาไว้ ก็จะได้จำนวนเงินที่ยินดีที่จะจ่ายที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด หลังจากนั้นทีมงานให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านและตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามเรียบร้อยแล้ว ทีมงานนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงรหัสข้อมูล และส่งผลมายังผู้วิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและคำนวณหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่าย โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
3. การวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ (Autocorrelation) โดยใช้ Durbin-Watson test ในการจัดกระทำข้อมูล มีแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาซึ่งตัวแปรที่ใช้ประกอบด้วย ตัวแปรเชิงปริมาณ (Quantitative Variable) และตัวแปรเชิงคุณภาพ (Qualitative Variable) ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 มีอายุเฉลี่ย 33.82 ปี อยู่ในช่วงอายุ 18 - 24 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 สถานภาพโสด จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ยประมาณ 5 คน อยู่ในช่วงจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 – 6 คน จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.75 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้สุทธิเฉลี่ย 18,212.95 บาท โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21,559.219

2. มูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถาม มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่ม โดยวิธีการหาข้อมูลของคำตอบในส่วนของคุณค่าความเต็มใจจ่าย รวมทั้งสิ้น 8 คำตอบดังนี้ คือ มูลค่าความเต็มใจจ่ายสำหรับการจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มต่อครั้งเท่ากับ 31.5 บาท 26.5 บาท 19.25 บาท 15.75 บาท 12.25 บาท 8.75 บาท 5.25 บาท และไม่ยินดีที่จะจ่ายเลย ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่ราคา 31.5 บาทต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.50 เมื่อคำนวณโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงคิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.47 บาทต่อครั้ง

3. ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Model Summary)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.179	.032	.015	2.038	1.791

จากตารางที่ 1 พบว่า การวิเคราะห์ครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุ (R) เท่ากับ 0.179 นั่นคือ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปรอยู่ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์ตัวกำหนด (R Square) เท่ากับ .032 หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 7 ตัวมีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ร้อยละ 3.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 96.8 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เมื่อทดสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนในสมการถดถอยด้วยสถิติ Durbin-Watson test ได้ค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 1.791 แสดงว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ไม่มีปัญหา Auto correlation หรือค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน

ตารางที่ 2 ผลทดสอบสมมติฐานภาพรวมในสมการถดถอยระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ANOVA ^a						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
1	Regression	53.904	7	7.701	3.255	.000*
	Residual	1628.886	392	4.155		
	Total	1682.790	399			

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 สามารถวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น โดยกำหนดสมมติฐานดังต่อไปนี้

H_0 : ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยไม่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญ

H_1 : มีอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่ม อย่างมีนัยสำคัญ

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผลการทดสอบปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 สรุปได้ว่า มีอย่างน้อย 1 ปัจจัยมีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.000$)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Coefficients ^a							
Model	Unstandardized		Standardized	T	p	Collinearity	
	Coefficients		Coefficients			Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	2.452	.798		3.075	.002		
Sex	.023	.180	.007	.128	.898	.824	1.214
Age	.269	.092	.222	2.935	.004*	.433	2.312
Mar	-.288	.274	-.064	-1.053	.293	.664	1.507
Fam	.014	.187	.004	.077	.939	.979	1.022
Edu	-.166	.239	-.039	-.695	.487	.784	1.276
Occu	-.072	.103	-.036	-.702	.483	.929	1.077
Netin	-.152	.109	-.092	-1.387	.166	.555	1.801

*p<.05

เมื่อทดสอบสถิติ Tolerance ของตัวแปรมีค่าไม่ใกล้ศูนย์ 0 และมีค่า Variance Inflation Factor มีค่าน้อยกว่า 10 ทุกตัว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นตัวแปรที่อิสระต่อกัน ซึ่งถือว่าระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวไม่ก่อให้เกิด Multicollinearity ดังตารางที่ 3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ

(Beta = .222, T = 4.092, p = 0.004) โดยสามารถเขียนสมการทำนายความเต็มใจที่จะจ่าย ได้ดังนี้

$$WTP = 2.452 + .023Sex + 0.269Age - 0.288Mar1 + 0.014Fam - 0.166Edu - 0.072Occu - 0.152Netin$$

จากสมการ WTP พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระทางด้านอายุ เท่ากับ .269 สามารถอธิบายได้ว่าหากกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพิ่มขึ้น 0.269 บาท

อภิปรายผล

จากการศึกษามูลค่าความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.47 บาทต่อครั้ง แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในมูลค่าสูง เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพของตนเอง และยังมีความกังวลต่อค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น ภาระค่าใช้จ่ายจากการตรวจรักษาอาการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ณ ต่างประเทศ ระบบสาธารณสุขประเทศปลายทางไม่ทันสมัย และปัญหาในการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับสถานพยาบาล เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันภัย (โรคโควิด-19) ของกลุ่มประชากรในจังหวัดสงขลา (Yakoh et al., 2021) ที่ระบุว่า ผู้บริโภคมีความตระหนักถึงเบี้ยประกันโควิด-19 ที่ตนต้องจ่าย และมีการกำหนดค่าเบี้ยประกันที่ตนสามารถจ่ายได้ เมื่อพบเห็นประกันที่มีราคาใกล้เคียงหรือตรงกับที่ได้กำหนดไว้จะตัดสินใจซื้อได้ทันที สอดคล้องกับผลวิจัยของ Jiang (2009) ได้กล่าวว่า เพราะปัจจัยความเสี่ยงในการดำรงชีวิตที่ไม่คาดคิดและไม่น่าอน ประกันภัยจึงนำมาใช้เพื่อลดการสูญเสียที่เกิดจากอันตรายทางอุบัติเหตุ และ

ความตั้งใจในการซื้อประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางได้รับอิทธิพลจากความต้องการส่วนบุคคล นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Abdullah et al. (2022) ที่ได้สรุปว่าทัศนคติต่อการประกันภัยการเดินทางได้รับอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญจากความรู้ด้านประกันภัย การรับรู้ถึงความเสี่ยงด้านสุขภาพ และความใส่ใจด้านสุขภาพ

ปัจจัยทางด้านอายุเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าความเต็มใจจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงโดยเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการศึกษายังพบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวอายุเพิ่มขึ้นมีมูลค่าความเต็มใจจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพิ่มขึ้น ด้วยสาเหตุเมื่อนักท่องเที่ยวมีอายุเพิ่มขึ้นมีความกังวลต่อการเดินทาง การเสียโอกาสจากการไม่สามารถประกอบอาชีพเมื่อติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงภาระค่าใช้จ่ายระหว่างการพักฟื้นจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ณ ต่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวมีความกังวลต่อปัญหาสุขภาพจากการท่องเที่ยวและตระหนักถึงความจำเป็นในการจ่ายค่าเบี้ยประกันที่สูงขึ้นส่งผลให้เกิดการวางแผนการซื้อประกันภัยเดินทางมากกว่านักท่องเที่ยวที่อายุน้อยกว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันภัยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่อธิบายไว้ว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่ามักมีประสบการณ์การเดินทางและอาจพบเจอเหตุการณ์ระหว่างการเดินทางที่คาดไม่ถึงได้มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย จึงมีโอกาสใช้บริการประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย โดยจากประสบการณ์การเดินทางที่มากกว่าทำให้ผู้ที่มีอายุมากมักมีความรอบคอบและคำนึงถึงความปลอดภัยมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย (Kianwatana et al., 2020) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง อายุกับการประกันภัยเดินทาง (Association of British Insurers, 2019) ที่ได้สรุปว่า ค่าสินไหมทดแทนโดยเฉลี่ยสำหรับผู้ที่มีอายุ 18-25 ปีสูงกว่าผู้ที่มีอายุ 26-35 ปีเล็กน้อย แต่ชดเชยด้วยความถี่ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่ต่ำกว่าสำหรับผู้ที่อยู่ในวัย 20 ต้น ๆ ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยแล้ว แม้ว่าต้นทุนของเบี้ยประกันภัยจะเพิ่มขึ้นตามอายุ แต่ค่าใช้จ่ายในการเรียกร้องก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก

อีกทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Abdullah et al. (2022) พบว่า อายุต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Rodphadung & Attavanich (2022) ที่ได้สรุปผลการวิจัยว่า เพศ สถานภาพ และอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการซื้อประกันภัยการเดินทางต่างประเทศ สำหรับปัจจัยด้านระดับการศึกษานั้น การให้ข้อมูลของบริษัทประกันภัยมีผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางของนักท่องเที่ยวซึ่งการให้ข้อมูลในปัจจุบัน มีหลากหลายช่องทางและส่งข้อมูลได้ง่าย ทำให้สามารถเข้าถึงได้ทุกกลุ่มระดับการศึกษาดังนั้น ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงมีกระบวนการตัดสินใจซื้อประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Therdkiat (2014) พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตคุ้มครองสินเชื่อไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยมีหลากหลายช่องทาง ทำให้ผู้บริโภคทุกระดับการศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางได้อย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันส่วนเพิ่ม เนื่องจาก ค่าเบี้ยประกันมีมูลค่าน้อย จึงสามารถเข้าถึงทุกระดับรายได้ และทุกการเดินทางมีความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง สอดคล้องกับ Samphakhun et al. (2018) กล่าวว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีกระบวนการ และการตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่และการนำไปใช้ประโยชน์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจจ่ายประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงคิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.47 บาทต่อครั้ง และปัจจัยด้านอายุมีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่ม

แม่น้ำโขง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เพื่อประกอบการกระตุ้นการซื้อประกันภัยการเดินทางส่วนเพิ่มเพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยที่ส่งผลกระทบต่อผู้เอาประกันภัยการเดินทางโดยตรงและเศรษฐกิจและสังคมโดยอ้อมเชิงบวกจากการที่นักท่องเที่ยวซื้อประกันเดินทาง เนื่องจากผู้เอาประกันภัยนั้นได้ทำประกันภัยโดยการส่งเบี้ยประกันให้แก่ผู้รับประกันภัย เป็นการกระจายความเสี่ยงของผู้เอาประกัน โดยผู้เอาประกันนั้นจะได้รับความคุ้มครองทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เอาประกันภัย นอกจากนี้การทำประกันภัยเดินทางมีส่วนช่วยในการแบ่งเบาภาระของสังคมและลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสงเคราะห์จากภาครัฐ ทำให้สังคมมีหลักประกันความปลอดภัย มีความมั่นใจว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุและความเสียหายขึ้นผู้ประสบภัยจะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน และบริษัทประกันภัยช่วยให้มีการระดมทุนเพื่อนำมาใช้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

หากมีการเสนอกรมธรรม์รูปแบบใหม่ที่มีการเพิ่มเติมผลประโยชน์เพื่อความคุ้มครองการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ให้กับลูกค้าจึงควรเสนอความคุ้มครองโดยการพิจารณาความเหมาะสมของกรมธรรม์เปรียบเทียบกับช่วงอายุของลูกค้าเป็นสำคัญ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Abdullah A. M., Muhammad K.R., Qing Y., Taslima J., Anas A. S., & Syed A. F. (2022). Predicting the Willingness and Purchase of Travel Insurance During the COVID-19 Pandemic. *Front. Public Health*, 10(7), 1-12. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2022.907005>
- Association of British Insurers. (2019). *Age and Travel Insurance*. <https://www.abi.org.uk/products-and-issues/choosing-the-right-insurance/travel-guide/ageand-travel-insurance/>
- Department of disease control. (2021). *Situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19, Public Health*, (in Thai). <https://bit.ly/3MWaD2Q>
- Cochran, W. G. (1953). *Sampling Techniques*. John Wiley & Sons. Inc.
- Economics Tourism and Sports Division. (2022). *2022 January Tourism Situation*, (in Thai). https://www.mots.go.th/download/article/article_20220228095455.pdf
- Jiang, L.Q. (2009). *A Study on the Willingness of the Residents in Changsha for Purchasing Travel Insurances*. <https://bit.ly/2pBgKE9>
- Kieanwatana, K., Phongchaipaiboon, C., & Thitipimolpra, N. (2020). Marketing-Mixed Factors Influencing Outbound Travel Insurance Purchasing Decision of Thai Tourists. *Journal for Social Sciences Research*, 11(1). 36-54, (in Thai). <http://dept.npru.ac.th/jssr/data/files/11.1jssr3.pdf>.
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management* (11th ed.). Prentice –Hall.

- Marketeer Team. (2022). *The survey reveals that 69% of Thais are traveling more, intending to travel in June-September 2022*, (in Thai). <https://marketeeronline.co/archives/267432>
- Ministry of Tourism and Sports. (2015). *Thailand Tourism Strategy 2017-2018*, (in Thai). <https://bit.ly/3snH4Qf>
- Ministry of Tourism and Sports. (2019). *In 2019, Foreign Tourists Increased by 4.2%, and Nearly 11 Million Chinese Tourists Entered Thailand*, (in Thai). <https://bit.ly/3sgcNLO>
- Nunnally, J.C. & Bernstein, I.H. (1994). The Assessment of Reliability. *Psychometric Theory*, 3, 248-292.
- Office of Insurance Commission. (2011). *Benefits of insurance*, (in Thai). <https://bit.ly/2U7Nlvm>
- Office of Insurance Commission. (2022). *The OIC has issued an order..! In the case of paying a claim for COVID-19 insurance, HI - CI - Hotel Isolation*, (in Thai). <https://bit.ly/2oiAcVx>
- Rodphadung, P., & Attavanich, W. (2022). Determinants of Purchasing for International Travel Insurance of Thai Tourist. *Journal of Suvarnabhumi Institute of Technology (Humanities and Social Sciences)*, 8(1), 353 – 365, (in Thai). <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/svittj/article/download/206748/175638/968036>
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Tijdschrift voor Onderwijs research*, 2(2), 49–60. <https://psycnet.apa.org/record/1979-12368-001>

- Samphakhun, S., Saengthongluan, C. & Phan-iam, K. (2018). Factors affecting Customer Purchasing Decision on Life Insurance Prachuap Khiri Khan. *Humanities and Social Science Research Promotion Network Journal*, 1(1). 1-12, (in Thai). <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/hsrnj/article/view/252464>
- Therdkiat, K. (2014). *Factors affecting Purchase Decision toward a Life Insurance Product on Credit Protection*. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:103086. (in Thai).
- Yakoh, O., Paibool, N. & Jansri, W. (2021). *Factors Affecting the Decision to Buy Insurance (COVID-19) of the Population in Songkhla Province*. In the 13th Hatyai National and International Conference, Hatyai University, Thailand, 2955 – 2967, (in Thai). shorturl.at/MVY15